
କେଉଁ ପୁଲେ

କେଉଁ ପୁଲେ ରୁମ ଗଲା
ମଣିବି ରୋ ପ୍ରିୟା ?

ଗୋଲାପ, ଟାପା, କେତକୀ
କୃଷ ରୂତା କିଆ ।

ଟାପା ରୁମ ଦେହନୀଗ
ଶ୍ରୀ ଆଗ ସୌଷ୍ଟବ

ଗୋଲାପ ଓଠେ, କେତକୀ
ଶ୍ରୀ ଆଗ ସୌରଭ ।

କିଆ ପୁଲେ ଠିଆ ବେଶ
ମାନିବ ପ୍ରିୟାରେ

ଭୁରୁ ଭୁରୁ ବେହ ବାସ୍ତା
ମୋହିବ ପ୍ରିୟରେ ।

ରୁପି ରୁପି ସେ ଅଧରୁ
ଝରେ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧା

ପ୍ରିୟର କର୍ଣ୍ଣ ପୁଟରେ
ବାଜି ଭାଷା ଧନ୍ୟା ।

ସରସ ମୁଖପଟଳ
ଜମଜ ଆକୃତି

ଚକ୍ଷୁ ପଟଳେ ରାଜିତ
କାଦମ୍ବିନୀ ଦୃଷ୍ଟି ।

କବରୀ ମଞ୍ଚେ ରଜନୀ-

ଝାଧା ପୁଷ୍ପ ବାସେ

ପ୍ରିୟରେ ମୋହିତ ବନ୍ଧୁ

ସ୍ମୃତିତ ପରଶେ ।

ବିଭାବରୀ ଅତେ ଖୋଲେ

ପ୍ରିୟ ତା ପ୍ରିୟାରେ

ଦିବସେ କାଳେ ମିଳନ

ନୋହିବ ପ୍ରିୟାରେ ।

ପ୍ରିୟ ପ୍ରିୟା ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେମ

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି

ପାର୍ଥକ ଜଗତ ତାରେ

ଦେଇ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ।
